

*Dušan Ludvik***OSTRICE ZA SLOVO II**

Če Vrchlický pri nas je danes »redkokomu znan«, *
ni to njegova krivda: bil je češki velikan,
prevajal Aškerca, bil kandidat je za Nobela.
Osmešil bi pisuna, ki se pametnega dela.

* M. V. v Književnih listih (16. 12. 93., str. 16.).

*

Po okusu sad spoznaš, po klasičnih citatih Jaša.
Fant mi je všeč, je od redkih, ki se trudi biti klasik,
če kdaj udari mimo (kdo pa ne), postane kvasik,
a vsaj pove, kakó svet *vzame*, ko pa nič ne *vpraša*.

*

Ko berem VIRK nazaj, se vprašam, če je KRIV
za vso nepopularnost lista, za praznino,
ki med vrsticami razpreda pajčevino,
da ujame ništrc; pa še ta se zdi sumljiv.

*

Bognedaj, pa ne že spet Slovencem
še en nov primerek dimitrije,
ko pa pravijo, da že ta prvo
kar razganjalo je od hohštaplarije.

*

Ob neki antologiji
Kamor seže, reže, reže
pesnikom dvomljivo slavo.
Bravo! Pa še odreži, če že
režeš, tudi glavo – a ta pravo!

*

»Boj se Danajcev, pa čeprav prinašajo slovar!«
velja za *ponatis*, nam tuj po duhu in izbiri,
saj ni nič drugega, ko še en žametni udar,
da se skozi zadnja vrata prejšnji nauk legalno širi.

*

Ko umrem, bom zadovoljen, da znebim se birokratov!
Kje neki: zmeraj kaj posumijo, da je narobe,
zato bo uradni dohtar še obisti mi prešlatal,
izdal uradni viš, da sem neuradno šel po gobe.

*

Ki sem ga kdaj (mogoče po krivici?) fejst nadrl,
sproščen zadihal bo: luč sem upihnil in umrl.
Vem, kje najbolj boli, zato sem ravno tam pritiskal,
če *kriv* sem, je »*sokriv*« še Zlobec – kaj pa me je tiskal.